

Sygnatura akt II AKa 425/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Wiesław Pędziwiatr (spr.)

Sędziowie: SA Jerzy Skorupka

SA Artur Tomaszewski

Protokolant: Katarzyna Szypuła

przy udziale Bogdana Wrześcińskiego prokuratora Prokuratury (...)

po rozpoznaniu 20 września 2023 r. sprawy

A. D. oskarżonego o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk

T. B. oskarżonego o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez: oskarżonych i prokuratora co do obu oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 12 października sygn. akt III K 69/20

zmienia zaskarżony wyrok wobec A. D. i T. B. w ten sposób, że wymierzone oskarżonym w pkt I. części dyspozytywnej kary pozbawienia wolności podwyższa:

a) A. D. do 6 (sześciu) lat;

b) T. B. do 5 (pięciu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy;

na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

A. D. od 16 maja 2020 roku do 26 października 2022 roku;

T. B. od 16 maja 2020 roku do 2 września 2020 roku i od 4 września 2020 roku do 26 października 2022 roku;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów J. L. i B. W. (2) po 1.200 złotych, w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomocą prawną z urzędu udzieloną A. D. i T. B. w postępowaniu odwoławczym, a nadto adwokatowi J. L. dalsze 253 złote tytułem zwrotu kosztów przejazdu na rozprawę apelacyjną;

zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIAKa 425/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 12 października 2020 roku w sprawie III K 69/20 dotyczący A. D. i T. B., oskarżonych o to, że: w nocy 15/16 maja 2020 roku w J., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali ciężkiego uszkodzenia ciała A. L. w ten sposób, że wielokrotnie i przez okres 1 godziny i 40 minut bili go rękoma po całym ciele, kopali w okolice żeber, uderzali regipsem w twarz i po głowie, czym spowodowali u A. L. obrażenia ciała w postaci: w okolicy skroniowej prawej w skórze owłosionej głowy rana tłuczona 1,5x0,2 cm i podbiegnięcie krwawe wokół rany 2x2 cm, na czole po lewej na granicy skóry owłosionej głowy otarcie naskórka 3x0,5 cm, na czole po lewej otarcie naskórka 6x4 cm i rana tłuczona 1x0,1 cm, na czole po prawej po prawej otarcie naskórka 5x3 cm i rana tłuczona 1,5x0,1 cm, na czole po prawej trzy linijne otarcia naskórka 1x0,1 cm, 0,8x0,1 cm, 0,5x0,1 cm, na łuku brwiowym prawym rana tłuczona 3x0,2 cm, i w okolicy rany podbiegnięcie krwawe 6x4 cm, w okolicy skroniowej prawej otarcie naskórka 2,5x1,5 cm, krwiak okularowy oka prawego 6x3 cm, w kąciku zewnętrznym oka prawego rana tłuczona 1,5x0,2 cm, na powiece górnej oka lewego podbiegnięcie krwawe 1x0,5 cm i podobne powyżej zmiany 0,8x0,5 cm, na nosie po prawej rana tłuczona 1x0,5 cm i podobna na grzbiecie nosa 0,4x0,2 cm, palpacyjne złamanie kości nosa, na policzku lewym pod okiem otarcie naskórka 2x1 cm, na wardze górnej po lewej podbiegnięcie krwawe 2,5x1,5cm, na wardze górnej od strony śluzówki krwiak 3x1 cm i rana tłuczona 1,5x0,2 cm, na wardze dolnej od strony śluzówki rana tłuczona 3x0,5 cm z krwiakiem wokół rany 3,5x1 cm, na brodzie pośrodku i lewej otarcie naskórka 3,5x2,5 cm, na brodzie po prawej linijne otarcie naskórka 0,8x0,1 cm i podbiegnięcie krwawe 2x2 cm, na brodzie pod zuchwą podbiegnięcie krwawe 4x2 cm i z boku podobne 1,5x1,5 cm, na szyi po prawej linijne otarcie naskórka 3x0,5 cm i 2x0,1 cm, na barku prawym na powierzchni górnej otarcie naskórka 1,5x0,5 cm, na tylnej powierzchni ramienia prawego otarcie naskórka 5x3 cm, na barku lewym otarcie naskórka 4x0,5 cm i 1x0x5 cm, na ramieniu prawym otarcie naskórka 1,5x1 cm i linijne 3,5x0,5 cm, na łokciu prawym otarcie naskórka 1,2x1 cm i 2x0,5 cm i podobne powyżej łokcia prawego 1x0,5 cm i 1,2x0,3 cm, na przedramieniu prawym liczne podbiegnięcia krwawe na powierzchni 28x8 cm o wym. od 7x2,5 cm do 0,5x0,5 cm, na grzbietowej powierzchni ręki prawej podbiegnięcie krwawe 2x1 cm, na łokciu lewym otarcie naskórka 3x1,5 cm i 1x0,5 cm., na klatce piersiowej po prawej podbiegnięcie krwawe 6,5x5 cm, na plecach w okolicy lędźwiowej otarcie naskórka 5x1 cm, na pośladku prawym otarcie naskórka 1x0,5 cm, 1x0,2 cm, 3x1 cm, na biodrze prawym w okolicy krętarza smugowate otarcie naskórka 3x2,5 cm, na biodrze lewym linijne otarcie naskórka 3x0,1 cm, 1,5x0,1 cm, na udzie lewym z boku otarcie naskórka 3x1 cm i 1,5x0,5 cm, na kolanie prawym otarcie naskórka 3x1,5 cm i podbiegnięcie krwawe 6,5x4 cm, z boku kolana prawego otarcie naskórka 1,7x1,2 cm, na podudziu prawym poniżej kolana prawego otarcie naskórka 1,5x0,5 cm i 1,2x0,3 cm i z boku podudzia otarcie naskórka 3x1 cm, na przedniej powierzchni podudzia prawego podbiegnięcie krwawe 7x4 cm, na kolanie lewym podbiegnięcie krwawe 7x6 cm otarcie naskórka 1,5x1,2 cm, na podudziu lewym pod kolanem otarcie naskórka na powierzchni

7x3 cm i otarcie naskórka 1,2x0,5 cm, na podudziu lewym podbiegnięcie krwawe 4x4 cm, na kostce przyśrodkowej lewej podudzia otarcie naskórka 0,8x0,8 cm i 1x0,5 cm, na podudziu lewym drobne punktowe otarcia naskórka o wym. od 0,5x0,5 cm do 0,2x0,2 cm, pod kostką boczną lewą podudzia otarcie naskórka 7x2 cm, podbiegnięcie krwawe powłok miękkich czaszki, krwiak mięśnia skroniowego prawego, krwiak podtwardówkowy po lewej, wylew krwi podpajęczynówkowy po prawej i lewej stronie mózgu z ogniskami stłuczenia mózgu, wylew krwi do komór mózgu, krwiak na przedniej powierzchni krtani, złamanie żebra VII i VIII po prawej w linii środkowo obojętowej i złamanie żebra II po lewej w linii jw., złamanie trzonu kości gnykowej, złamanie chrząstki tarczowatej wzdłuż wyniosłości krtani, co spowodowało chorobę realnie zagrażającą życiu;

tj. o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

Sąd Okręgowy orzekł, że:

uznaje oskarżonych **A. D.** i **T. B.** za winnych tego, że w nocy z 15 na 16 maja 2020 r. w J. działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia pokrzywdzonego A. L. w ten sposób, że bili go rękoma i kopali po całym ciele, oskarżony A. D. uderzył go fragmentem regipsu w głowę, czym spowodowali u pokrzywdzonego szereg obrażeń na całym ciele tj. na głowie, twarzy, szyi, rękach, nogach, klatce piersiowej w postaci otarć naskórka, podbiegnięć krwawych, krwiaków, ran tłuczonych, złamania kości nosa, wszystkich usytuowanych z przodu i po bokach oraz ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci złamania chrząstki tarczowatej wzdłuż wyniosłości krtani i złamania kości gnykowej, które mogli przewidzieć, stanowiące chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. tj. występku z art. 158 § 2 k.k. i za to na mocy art. 158 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu A. D. karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, a oskarżonemu T. B. karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym **A. D.** i **T. B.** na poczet orzeczonych im kar pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania: oskarżonemu A. D. od dnia 16 maja 2020r. godz. 17.04 do dnia 12 października 2020r., oskarżonemu T. B. od dnia 16 maja 2020r. godz. 16.31 do dnia 12 października 2020r. z wyłączeniem okresu od 2 września 2020r. godz. 16.31 do 4 września 2020r. godz. 16.31 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

na mocy art. 230 § 2 k.p.k. zwraca dowody rzeczowe opisane szczegółowo w wykazie Drz nr (...)oskarżonemu T. B., w wykazie Drz nr (...) oskarżonemu A. D., a na mocy art. 231 § 1 k.p.k. składa do depozytu sądowego dowody rzeczowe opisane szczegółowo w wykazie Drz nr (...);

IV. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. W. (2) i adw. J. L. po 1402,20 zł z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym T. B. i A. D. z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym, w tym po 262,20 zł z tytułu podatku od towarów i usług;

na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych **T. B.** i **A. D.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli	

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

<i>Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.	T. B.	oskarżony był karany sądownie	dane o karalności	492-494
2.1.1.2.	A. D.	oskarżony był karany sądownie	dane o karalności	496-497
2.1.1.3.	T. B.	Oskarżony był tymczasowo aresztowany do niniejszej sprawy. W Areszcie Śledczym w J. zachowywał się w sposób właściwy, nie stwarzał problemów natury wychowawczej.	opinia dyrektora Aresztu Śledczego w J. z 27.01.2021 r.	450-451v
2.1.1.4.	A. D.	Oskarżony był tymczasowo aresztowany do niniejszej sprawy. W zakładzie karnym zachowywał się w sposób właściwy, jednak został ukarany dyscyplinarnie.	opinia dyrektora ZK (...) we W. z 02.02.2021 r.	455-457
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	dane o karalności	dowód ma charakter dokumentu urzędowego
2.1.1.2	dane o karalności	dowód ma charakter dokumentu urzędowego
2.1.1.3	opinia dyrektora Aresztu Śledczego w J. z 27.01.2021 r.	Opinia została sporządzona przez uprawniony do tego podmiot, zawiera istotne wiadomości odnoszące się do osoby oskarżonego, a z uwagi na treść opinii oraz wymowę innych dowodów zgromadzonych w toku postępowania, dowód ten należy oceniać jako wiarygodny w całości.
2.1.1.4	opinia dyrektora ZK (...) we W. z 02.02.2021 r.	Opinia została sporządzona przez uprawniony do tego podmiot, zawiera istotne wiadomości odnoszące się do osoby oskarżonego, a z uwagi na treść opinii oraz wymowę innych dowodów zgromadzonych w toku postępowania, dowód ten należy oceniać jako wiarygodny w całości.

<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego A. D. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. naruszenie przepisów postępowania, mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie: art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego A. D., zeznań świadka L. P. oraz protokołów oględzin ciała współoskarżonych skutkującej uznaniem, że A. D. bił pokrzywdzonego rękoma i kopał go po całym ciele oraz uderzył go regipsem w twarz, podczas gdy świadek L. P. w trakcie przesłuchania w dniu 16.05.2020r. wskazywał jako sprawcę wyłącznie oskarżonego T. B., zaś oskarżony A. D. konsekwentnie wyjaśniał, że nie brał udziału w przestępstwie;</p> <p>2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez przyjęcie, że oskarżony A. D. uczestnicząc w pobiciu powinien był i mógł przewidzieć następstwo w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a w konsekwencji przyjęcie za postawę skazania art. 158 § 2 k.k. zamiast art. 158 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzuty nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Uzasadnienie złożonego środka odwoławczego nie zawiera żadnej logicznej argumentacji uzasadniającej twierdzenie, że dokonana przez Sąd meriti ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego była błędna i nastąpiła z obrazą art. 7 k.p.k. Kwestionowanie w skardze obrońcy ustalenia o udziale oskarżonego w pobiciu pokrzywdzonego uznać należy za nieuzasadnione i niepodważone wywodami apelacji. Obrona nie wskazała na żadne konkretne błędy faktyczne lub logiczne w rozumowaniu sądu czy niezgodność dokonanej oceny z wiedzą i doświadczeniem życiowym, odwołując się wyłącznie do stwierdzenia, że to pierwsza wersja zeznań świadka L. P. jest "prawdziwa" i na ich podstawie wyprowadzenia wniosku, że oskarżony A. D. nie brał udziału w pobiciu pokrzywdzonego. Tymczasem obowiązkiem Sądu Okręgowego było dokonanie oceny wszystkich relacji tego świadka i oparcie ustaleń o całokształt dowodów, a nie – jak czyni to apelujący – odwoływanie się tylko do ich fragmentu. Sąd Okręgowy, w przeciwieństwie do apelacji, w swych wywodach poddał gruntownej, obszernej i krytycznej analizie zeznania L. P. i wyjaśnił, dlaczego dał im wiarę w zakresie, w jakim relacja świadka jest konsekwentna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Sąd I instancji wziął pod uwagę, że L. P. trzykrotnie składał w sprawie zeznanie i cechuje je duża</p>	

zmiennosc, która nie pozwala na podstawie jego zeznań odtworzyć szczegółów zdarzenia bez obawy o bład. Bez wątpienia, to pierwsza relacja świadka, w której obciążył on tylko T. B., wydaje się najbardziej wiarygodna i spontaniczna, zeznania złożył on bowiem tuż po zatrzymaniu, kilka godzin po zdarzeniu. Jednakże podczas kolejnych zeznań, składanych dzień później, przedstawił powody zatajenia udziału A. D. w zdarzeniu. Sąd Apelacyjny podziela przekonanie Sądu I instancji, że zatajenie udziału A. D. w zdarzeniu przez świadka było motywowane chęcią ochrony go, z powodu bliskiej relacji ich łączącej. Natomiast fakt, że jeszcze na miejscu zdarzenia powiedział, że to T. B. zepchnął pokrzywdzonego ze schodów wskazuje na chęć ochrony A. D. od samego początku.

Teza o błędnej ocenie dowodów oraz jej następstwie w postaci nieprawidłowych ustaleń faktycznych nie może ograniczać się do wskazania wadliwości sędziowskiego przekonania o wiarygodności jednych, a niewiarygodności innych źródeł czy środków dowodowych, lecz powinna wykazać konkretne błędy w samym sposobie dochodzenia do określonych ocen, przemawiające w zasadniczy sposób przeciwko dokonaniem rozstrzygnięciu. W grę może wchodzić np. pominięcie istotnych środków dowodowych, niedostrzeżenie ważnych rozbieżności, uchylenie się od oceny wewnętrznych czy wzajemnych sprzeczności. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9.03.2022 r., V KK 680/21, LEX nr 3410070). Zarzut może być skuteczny tylko wtedy, gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający - oceniając dowody - naruszył

zasady logicznego rozumowania, nie uwzględnił przy ich ocenie wskazań wiedzy lub postąpił wbrew doświadczeniu życiowemu, a tym samym dokonał oceny dowolnej, a nie oceny swobodnej spełniającej dyrektywy wskazanej wyżej zasady procesowej. Natomiast ocena dowodów dokonana z zachowaniem wymienionych kryteriów pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. i brak jest podstaw do kwestionowania dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych oraz końcowego rozstrzygnięcia, gdy nadto sąd nie orzeknie z obrażą art. 410 k.p.k. oraz nie uchybi dyrektywie art. 5 § 2 k.p.k. W żadnym razie nie dowiódł tego w apelacji skarżący, co czyni jego zarzut oczywiście niecelnym.

Nie sposób zaaprobować twierdzenia obrońcy, jakoby brak większych obrażeń na dłoniach oskarżonego miał wykluczać aktywne uczestnictwo w pobiciu pokrzywdzonego. Z ustaleń faktycznych wynika bowiem, że oskarżony nie tylko bił pokrzywdzonego pięściami, ale także kopał go, uderzał kawałkiem regipsu i położył na nim drzwi, po których następnie skakał. Takie stwierdzenie Sądu meriti pozostaje w oczywistej zgodzie z doświadczeniem życiowym i nie podważają go wywody apelacji.

Niezasadny okazał się również drugi zarzut apelacji. Mając bowiem na uwadze okoliczności zdarzenia, brutalność działania sprawców, tj. pastwienie się nad pokrzywdzonym przez ponad godzinę, uderzanie go rękoma, pięściami, kopanie, zadawanie ciosów z dużą siłą w różne części ciała jest równoznaczne z możliwością przewidywania narażenia na niebezpieczeństwo w

<p>postaci choroby realnie zagrażającej życiu - ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Powinność i możliwość przewidywania następstwa mogą być ustalone na podstawie faktu szczególnej brutalności i bezwzględności zachowania uczestników zdarzenia. Tym samym wypełnili znamiona przestępstwa z art. 158 § 2 k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca oskarżonego A. D. wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnieniu oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu; ewentualnie w przypadku nieuwzględnienia przez Sąd zarzutu sformułowanego w punkcie 1 apelacji, wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu, że oskarżony A. D. spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci złamania chrząstki tarczowatej wzdłuż wyniosłości krtani i złamania kości gnykowej, którą mógł przewidzieć, stanowiącą chorobę realnie zagrażającą życiu, a w konsekwencji modyfikację kwalifikacji prawnej czynu i przyjęcie za podstawę skazania art. 158 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Powyższe wywody utwierdzają w przekonaniu o nietrafności stanowiska apelującego, w pierwszej kolejności, o błędach w ocenie dowodów, a po wtóre, nieprawidłowych ustaleniach faktycznych o</p>		

<p>możliwości przewidzenia skutku działania oskarżonego. W żadnym razie apelacja nie przekonała, że dopuszczono się naruszeń proceduralnych i popełniono błędy ustalając stan faktyczny w tej sprawie.</p>		
<p>3.2.</p>	<p><u>Obrońca oskarżonego T. B. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</u></p> <p>rażącą niewspółmierność kary orzeczonej wyrokiem z 12.10.2020 r. skutkującą wymierzeniem oskarżonemu 3 (trzech) lat i 8 (miesiący) kary bezwzględnego pozbawienia wolności, podczas gdy ze zgromadzonego materiału procesowego, wynika, że oskarżony powstrzymywał współoskarżonego A. D. od dalszej agresji nad pokrzywdzonym A. L. oraz nie używał niebezpiecznych narzędzi do przemocy nad pokrzywdzonym.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Argumentację skarżącego uznano za zupełnie nieprzekonującą o nietrafności rozstrzygnięcia o karze wymierzonej T. B. za przypisane mu przestępstwo. Sąd rozważył o wysokości orzeczonej kary w pkt 3.3.</p> <p>Okoliczności podnoszone przez obrońcę zostały wzięte pod uwagę przez Sąd I instancji i znalazły swoje odzwierciedlenie w zróżnicowaniu wymiaru kary pozbawienia wolności.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez</p>	<p># zasadny</p>	

wymierzenie oskarżonemu kary w dolnych granicach przewidzianych przez ustawę.	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego okazały się bezzasadne i nie mogły zostać zaakceptowane, a w konsekwencji Sąd Apelacyjny nie mógł podzielić wniosków apelacji w zakresie zaskarżonego orzeczenia Sąd I instancji.		
3.3.	<p><u>Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</u> rażącą niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonych A. D. oraz T. B. kar pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat oraz 3 lat i 8 miesięcy, przede wszystkim na skutek niedostatecznego uwzględnienia okoliczności determinujących wymiar zasadniczej kary pozbawienia wolności, a określonych w art. 53 § 1 i 2 k.k., w szczególności zaś okoliczności o charakterze jednoznacznie obciążającym, świadczących o znacznym stopniu zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego im czynu, w tym przede wszystkim: rodzaju ujemnych następstw przestępstwa w postaci spowodowania u pokrzywdzonego licznych obrażeń, w tym realnie zagrażających jego życiu, popełnienia czynu w sposób brutalny długotrwały, upokarzający i podstępny, wobec pokrzywdzonego mającego do nich zaufanie i w jego miejscu zamieszkania, faktu działania oskarżonych z błahego powodu, w stanie nietrzeźwości, jak również nieuwzględnienia głębokiej demoralizacji oskarżonych, ich</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>lekceważącego zachowania się po popełnieniu przestępstwa, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, co sprawia, że orzeczone wobec oskarżonych kary oscylujące w granicach połowy ustawowego zagrożenia za przypisane przestępstwo przy braku jakichkolwiek okoliczności wpływających łagodząco na wymiar kary, uznać należy za rażąco niewspółmiernie łagodne, a tym samym nie spełniające przypisanych karze celów w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej oraz sprzeczne ze społecznym poczuciem sprawiedliwości.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie. Słuszny okazał się zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonym. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji wymierzając oskarżonym karę pozbawienia wolności za popełnione przestępstwa nie zastosował prawidłowo dyrektyw sędziowskiego wymiaru kary z art. 53 § 1 i § 2 k.k. i nie uwzględnił wszystkich okoliczności mających znaczenie dla jej wymiaru.</p> <p>W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczonej nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i</p>		

oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.

Zważyć należało także, że wymiar kary w pierwszym rzędzie limitowany jest stopniem winy, którego dolegliwość kary nie może przekraczać (art. 53 § 1 k.k.). Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu bierze się pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków, a także postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Choć w uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd meriti powołał szereg okoliczności mających wpływ na wymiar kary, to jednak nie nadał im odpowiedniej wagi. W ocenie Sądu Apelacyjnego wymierzona oskarżonemu kara cechuje się łagodnością, biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny oraz dyrektywy wymiaru kary. Uwzględnić należało przede wszystkim stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w okolicznościach przedmiotowych (charakteru naruszonego dobra

chronionego, skutków czynów, sposobu działania) oraz w okolicznościach podmiotowych (umyślności działania, postaci bezpośredniego zamiaru, motywów i pobudek oskarżonych). Zwrócić należy także uwagę na uprzednią karalność oskarżonych, sposób życia, zachowanie po popełnieniu przestępstwa. Przede wszystkim należy wziąć pod uwagę sposób działania sprawców, zasługujący na szczególne potępienie - oskarżeni działali bez żadnego poważnego powodu, z błahej przyczyny, byli w swym działaniu nieustraszeni, bili pokrzywdzonego ponad godzinę maltretując go i nie przestając mimo jego bierności w czasie tego ataku, zadali mu szereg ciosów w różne części ciała powodując różnego rodzaju obrażenia ciała. Pokrzywdzony pozostawał bierny, nie zadał oskarżonym ani jednego uderzenia, próbował jedynie się zasłaniać. Oskarżeni działali pod wpływem alkoholu. Oskarżeni prowadzili bezobowiązkowy tryb życia, nie wykazywali zainteresowania podjęciem zatrudnienia, zamieszkiwali w pustostanach, byli wcześniej karani. Bezpośrednio po zdarzeniu nie zainteresowali się stanem pokrzywdzonego, śmiali się ze zdarzenia. Powyższe świadczy o wysokim stopniu demoralizacji, a to musi prowadzić do wniosku o oczywistym wpływie na wymiar kary.

Kary pozbawienia wolności zostały zróżnicowane z tego powodu, że bardziej agresywny w biciu był oskarżony A. D.. Oprócz tego, że bił pokrzywdzonego nogami i rękoma, użył fragmentu regipsu wyrwanego ze ściany, którym uderzył pokrzywdzonego w głowę. W pewnym momencie oskarżony T.

B. powstrzymywał słownie A. D. od dalszej agresji.

Zważając na powyższe, uznać należało, że wymierzone kary - A. D. - kara 4 lat pozbawienia wolności, a T. B. - kara 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności są rażąco łagodne, a społeczne poczucie sprawiedliwości wymaga wymierzenia im kary w wymiarze wyższym, aniżeli uczynił to Sąd Okręgowy. Z tego względu Sąd Odwoławczy uwzględnił apelację prokuratora, jednakże jedynie częściowo. W konsekwencji podwyższył wymierzone oskarżonym kary w punkcie 1 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku do kar - odpowiednio A. D. - 6 lat pozbawienia wolności, T. B. - 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

W pozostałym zakresie apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Brak było podstaw do podwyższenia oskarżonym kary w granicach wnioskowanych przez apelującego, tj. A. D. kary 8 lat pozbawienia wolności, zaś oskarżonemu T. B. kary 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem maksymalnej przewidzianej przez k.k. oraz bardzo do górnej granicy zbliżonej. Nie wynika to bowiem z potrzeby prewencji ogólnej i szczególnej. W ocenie Sądu Apelacyjnego takie kary, przy uwzględnieniu dyrektyw wymiaru kary oraz okoliczności sprawy ocenić należałoby jako rażąco wysokie. Kara ma przede wszystkim bowiem oddziaływać na samego skazanego. Nie może być wyłącznie ślepą represją. Ma sprawcy dostarczyć dolegliwość, która będzie na niego działać poprawczo. Z jednej strony zabezpieczy społeczeństwo przed sprawcą, z drugiej strony będzie

<p>działać wychowawczo, wdrażając oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego w warunkach wolnościowych.</p> <p>Wymierzenie A. D. - kary 6 lat pozbawienia wolności, a T. B. - kary 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności będzie w ocenie Sądu Apelacyjnego także w wystarczający sposób utwierdzać w świadomości społecznej przekonanie o obowiązywaniu normy prawnej i dawać gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości. Wymierzenie surowszej kary nie byłoby zgodne z poczuciem społecznej sprawiedliwości. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, trudno przyjąć też, aby edukacja społeczna, a nawet społeczne poczucie sprawiedliwości, wymagało kary surowej, w stopniu w jakim wnioskuje to prokurator. W ocenie Sądu Apelacyjnego, wymierzone oskarżonym kary są dostatecznie surowe</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Skarżący prokurator wniósł o zmianę w części zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu A. D. za przypisany mu czyn kary 8 lat pozbawienia wolności, zaś oskarżonemu T. B. kary 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Co do sprawstwa i winy (pkt III wyroku)	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok utrzymano w mocy wobec niestwierdzenia w toku kontroli odwoławczej: - istnienia bezwzględnych powodów odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k., - tego, że utrzymanie w mocy wyroku skutkowałoby rażąco niesprawiedliwością orzeczenia (art. 440 k.p.k.), - a także stwierdzenia z powodów opisanych w sekcji 3. nietrafności podniesionych w apelacji zarzutów (art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k.)	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Apelacyjny częściowo uwzględnił apelację prokuratora i podwyższył wymierzone oskarżonym kary w punkcie 1 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku do kary: - 6 lat pozbawienia wolności - A. D.;	

- 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności - T. B..	
Zwięźle o powodach zmiany	
Zmiana wyroku przez podwyższenie kary była następstwem uwzględnianie częściowo zarzutu i wniosku apelacji prokuratora, co omówione w części 3.3 niniejszego uzasadnienia.	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Apelacyjny mając na uwadze sytuację materialną oskarżonych zwolnił ich od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze zaliczając koszty tego postępowania na rachunek Skarbu Państwa.
IV	Orzeczenie o kosztach pomocy prawnej świadczonej oskarżonym znajduje oparcie w art. 29 ustawy z 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze (tekst jednolity z 2009 roku Dz. U. Nr 146, poz. 1188 z p. zm.) i w zw. z § 2 i § 4 ust. 2 pkt. 1 i 4 i ust. 3 oraz § 17 ust. 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2016, poz. 1714), lecz uwzględniono stanowisko Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2022 roku w sprawie sygn. akt SK 78/21, który stwierdził, że § 17 ust. 1 pkt 2 oraz § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 18, ze zm.) są niezgodne z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1, art. 2 i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że wskazane w nich stawki dla adwokatów ustanowionych obrońcami z urzędu są niższe od stawek w tych samych sprawach dla adwokatów ustanowionych obrońcami z wyboru.

Skoro pkt. 5 ust. 2 § 17 rozporządzenia jest podobnie nieprzystającym do opłat ustalonych dla obrońców z wyboru za obronę przed Sądem Apelacyjnym, także i w tym zakresie konieczne było ustalenie wynagrodzenia obrońców z urzędu na poziomie zbieżnym do opłaty, którą otrzymaliby obrońcy z wyboru.

Adwokatowi J. L. dodatkowo przyznano 253 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu na rozprawę apelacyjną.

PODPIS

SSA Jerzy Skorupka SSA Wiesław Pędziwiatr SSA Artur Tomaszewski

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt I części rozstrzygającej		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. D.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt I części rozstrzygającej		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego T. B.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt I części rozstrzygającej		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------